

PROVA OFICIAL DE BATXILLERAT

DESCRIPTIU OFICIAL DE LES PROVES COMPETENCIAIS DE:

LLENGUA I LITERATURA CATALANES

1. DATA D'APROVACIÓ

El descriptiu oficial de la proves de Llengua i literatura catalanes va ser aprovat per la Taula Tècnica de Batxillerat el 12 de novembre del 2025.

2. DATA D'APLICACIÓ

El descriptiu oficial de les proves de Llengua i literatura catalanes s'aplica a partir de la Prova Oficial de Batxillerat de l'any 2026.

3. MARC LEGAL

- Decret legislatiu del 30 de maig del 2018 de publicació del text refós de la Llei qualificada d'educació, del 3 de setembre del 1993.
- Llei 17/2018, del 26 de juliol, d'ordenament del sistema educatiu andorrà.
- Programa de Llengua i literatura catalanes del títol de batxiller. Publicat a la pàgina web d'Educació el 27 de març del 2019.
- Llei 21/2021, del 15 de juliol, de modificació de la Llei 17/2018, del 26 de juliol, d'ordenament del sistema educatiu andorrà.
- Decret 145/2022 del 06-04-2022 d'ordenament del nivell de batxillerat general del sistema educatiu andorrà, publicat al BOPA el 13 d'abril del 2022.
- Decret 304/2024 del 31-07-2024, d'ordenament del nivell de batxillerat general del sistema educatiu andorrà, publicat al BOPA el 07 d'agost del 2024.
- Decret 317/2025, del 10-9-2025, de modificació del Decret 304/2004, del 31-7-2024, d'ordenament del nivell de batxillerat general del sistema educatiu andorrà.
- Decret 393/2025, del 29-10-2025, de modificació del Decret 304/2004, del 31-7-2024, d'ordenament del nivell de batxillerat general del sistema educatiu andorrà.

4. INFORMACIÓ GENERAL DE LES PROVES

Codi de la prova	Competències avaluades	Durada	Llengua de realització
CAT1	C1	Preparació: 30' Intervenció individual: 5'-7' Interacció: 3'-5' Aproximadament	Català
CAT2	C2	1 h 30	Català

5. CRITERIS D'AVUACIÓ

EXPECTATIVA DE FINAL DE CICLE DE LA C1

En acabar el batxillerat, quan l'alumne fa una intervenció oral en català s'espera que construeixi un discurs clar, fluid i ben estructurat sobre temes complexos que poden incloure altres temes, desenvolupant amb detall alguns punts concrets; explicitant els seus punts de vista amb idees complementàries, justificacions i exemples adequats; i arribant a una conclusió apropiada. Per aconseguir-ho, s'espera que l'alumne utilitzi una estructura expositiva lògica i eficaç, un ús apropiat d'una àmplia sèrie de mecanismes de coherència i cohesió textuals propis de la llengua catalana, i un ús intencional del llenguatge no verbal que afavoreixi la comprensió per part del destinatari i l'ajudi a advertir i recordar els punts més significatius de la intervenció.

Així mateix, també s'espera que sàpiga transmetre amb precisió matisos de significat, mitjançant l'ús d'un vocabulari ric i apropiat i d'un bon repertori d'expressions idiomàtiques, així com d'una àmplia gamma d'estructures sintàctiques i d'elements morfològics.

Finalment, també s'espera que la seva intervenció sigui adequada a la situació comunicativa. Això comporta, d'una banda, que l'alumne hagi de construir-se una idea apropiada del context en què es produeix la seva intervenció, així com de les reaccions dels interlocutors o de l'auditori -tant explícites com implícites-. L'expectativa és que l'alumne extregui conclusions que li serveixin per adaptar la intervenció a la situació comunicativa i gestionar-la de manera eficaç, col·laborant amb l'interlocutor en la construcció del missatge o reformulant el seu discurs si adverteix que l'interlocutor té dificultats de comprensió. D'altra banda, també s'espera que gestioni adequadament la temporització de la intervenció, ajustant-se al temps de què disposa.

		A	C
C1. Intervenir en situacions comunicatives orals complexes que requereixen un ús formal de la llengua catalana	CA1 Adequació	El candidat adapta adequadament el seu discurs a la situació comunicativa, al context i al destinatari/interlocutor, mostrant un domini consistent, segur i intencional dels diferents registres discursius (formal, neutre, informal). En aquest sentit, i quan ho requereixi la situació, transitarà pels diferents registres de manera fluïda i precisa, cenyint-se en tot moment a la intenció comunicativa i realitzant els canvis de manera controlada i conscient, utilitzant-los com un recurs expressiu en tot moment. El to ha de ser apropiat i sostenir-se al llarg de tot el discurs/interacció, evitant en tot moment els col·loquialismes. Escull el registre apropiat per la intenció comunicativa principal del seu discurs, essent capaç de combinar, si així ho requereix la situació, les diferents funcions del llenguatge de manera creativa, flexible i equilibrada. El candidat manté una escolta atenta, constant i respectuosa al llarg de tota la interacció, mostrant una actitud empàtica, receptiva i col·laborativa envers l'interlocutor. Interpreta de manera ràpida, precisa i encertada els senyals verbals i no verbals, i és capaç d'ajustar el seu discurs de forma espontània i flexible en funció de les reaccions de l'altre. Respon amb intervencions pertinents, coherents i matisades, que demostrin plena consciència de la situació comunicativa. La tipologia discursiva s'ajusta a la intenció comunicativa de manera coherent i precisa, fent servir totes les característiques de la tipologia amb destresa i eficàcia per reforçar el propòsit comunicatiu del missatge. El discurs no només s'ajusta a la tipologia, sinó que també reflecteix un domini excepcional i ric de les convencions i trets estilístics del gènere discursiu específic (debat, conversa, presentació, entrevista, etc.), aplicant-	El candidat s'adapta a la situació comunicativa, al context i al destinatari d'una manera bàsica i imprecisa, amb ajustos parcials i limitats. Manté un registre formal i estandarditzat, amb fórmules rígides i previsibles, i un to adequat però col·loquial en alguns moments. L'elecció del registre reflecteix la intenció comunicativa principal de manera simple i elemental. Es centra en una única funció del llenguatge i reproduïx estructures de manera mecànica i estereotipada. Mostra una escolta activa irregular i intermitent, i interpreta els codis no verbals d'una manera superficial, cosa que fa que el discurs resulti forçat i parcialment ajustat a l'interlocutor. La tipologia discursiva s'ajusta a la intenció comunicativa de manera incipient: utilitza algunes característiques del gènere de manera elemental, fet que redueix la força del missatge. Finalment, el seu discurs deixa entreveure una planificació bàsica i superficial: hi apareixen repeticions, pauses imprevistes i desviacions. No acaba d'ajustar-se al temps establert (entre 4'01 i 4'29).

		los de manera encertada i expressiva, reforçant l'efectivitat del missatge. El candidat demostra una planificació del discurs òptima, rigorosa i estratègica, que es desenvolupa de manera fluida i precisa, sense repeticions ni pauses supèrflues. Manté un ritme constant i adequat al llarg de tota la intervenció ajustant-se perfectament al temps establert (entre 5' i 7').	
--	--	--	--

		A	C
C1. Intervenir en situacions comunicatives orals complexes que requereixen un ús formal de la llengua catalana		El candidat mostra un grau de correcció lèxica elevat i constant. Evita barbarismes i incorreccions, i si apareix algun lapsus és esporàdic i autocorregit amb immediatesa, sense que afecti la claredat del missatge. El vocabulari emprat és ric, variat i específic, amb un domini acurat de l'adequació semàntica. És capaç d'expressar amb exactitud i detall els matisos que vol transmetre i de minimitzar qualsevol risc d'ambigüitat, malentès o repetició. Utilitza una àmplia gamma d'estructures sintàctiques complexes i variades (subordinades, coordinades, impersonals, passives, estils indirectes, etc.), sense imprecisions. La sintaxi és rica, fluida. Mostra un domini absolut i segur de la concordança verbal i nominal, de l'ordre dels elements de l'oració i de l'ús correcte de preposicions i conjuncions. Fa un ús dels pronoms febles i relatius precís, acurat i impecable, incloent-hi els casos més complexos (combinacions, valor pronominal neutre, ús de en i hi). L'ordre dels elements dins l'oració és sempre natural i harmònic, amb un ús flexible i funcional de la sintaxi. El discurs és ric, profund i ben travat, no només des de la vessant lingüística sinó també des del contingut. Es manté coherent i pertinent en relació amb el tema proposat, evitant desviacions i contrasentits. Cada idea és clara, definida i ben desenvolupada, amb exemples, detalls i recursos expressius que la sostenen de manera efectiva.	El candidat mostra un grau de correcció lèxica bàsic i funcional. Utilitza un vocabulari reduït, simple i general, amb repeticions freqüents i algun barbarisme. Tot i això, el missatge es manté comprensible i entenedor, i els possibles errors no impedeixen la comunicació. Fa servir estructures sintàctiques elementals i recurrents, amb un predomini d'oracions simples o coordinades. Pot presentar errors de concordança o en l'ús de preposicions i conjuncions, però el discurs es manté entenedor i ordenat. Les imprecisions sintàctiques són habituals i visibles, però no bloquegen la comprensió global. L'ús dels pronoms febles i relatius és irregular i limitat, amb preferència per construccions més simples. L'ordre dels elements a l'oració pot resultar forçat o artificial, sense arribar a trencar el fil comunicatiu. El discurs és senzill i previsible, amb idees esquemàtiques i poc desenvolupades. Pot incloure desviacions, repeticions o formulacions imprecises, però aconsegueix transmetre un missatge globalment entenedor i adequat al tema proposat.
	CA2 Precisió		

		A	C
C1. Intervénir en situacions comunicatives orals complexes que requereixen un ús formal de la llengua catalana	CA3 Claredat	El candidat manté un discurs clar i fluid en tot moment. Demostra un domini excel·lent i constant dels sons propis de la llengua catalana, amb una pronunciació precisa i acurada. Els possibles errors són mínims i esporàdics, sense afectar la claredat del missatge. Mostra un domini segur i complet dels recursos lingüístics no verbals (llenguatge corporal i gestual) i paraverbals (sons, pauses, silencis), així com dels elements prosòdics (entonació, accent, ritme). Els utilitza amb destresa, naturalitat i espontaneïtat per emfatitzar i reforçar el discurs, aconseguint una expressió rica i efectiva. L'estructura del discurs és coherent i lògica, seguint els patrons d'organització propis de la tipologia escollida. La progressió temàtica és fluida i ordenada, i facilita una comprensió ràpida i directa del missatge, garantint una coherència interna ben planificada. El seu discurs segueix un fil conductor clar i ben sostingut, que uneix les diferents parts de manera harmònica. Les transicions són variades i explícites, en alguns casos fins i tot originals i expressives. El candidat utilitza els connectors i marcadors discursius de manera òptima, precisa i ajustada a la intencionalitat comunicativa, evitant la reiteració de connectors bàsics i mostrant riquesa i varietat. També fa un ús acurat i flexible dels temps verbals, de les persones gramaticals, de la substitució pronominal i d'altres mecanismes lingüístics per cohesionar les diferents unitats del discurs, assegurant així una comunicació clara, cohesionada i efectiva.	Tot i que en alguns moments el discurs presenta manca de fluïdesa, el candidat manté una comunicació generalment clara i entenedora. La pronunciació és correcta i funcional, amb algunes imprecisions recurrents en sons propis de la llengua catalana. Mostra un domini bàsic i irregular dels recursos lingüístics no verbals (llenguatge corporal, gestualitat) i paraverbals (sons, pauses, silencis), així com dels elements prosòdics (entonació, accent, ritme). L'ús que en fa és sovint forçat o mecànic, la qual cosa en redueix l'efectivitat comunicativa. L'estructura del discurs és identificable però irregular: segueix els patrons generals de la tipologia discursiva, però amb moments poc coherents o amb salts abruptes que afecten la claredat. La progressió temàtica és inestable i repetitiva, amb dificultats per mantenir una línia argumental fluida i consistent. El fil conductor global es percep, però queda afeblit per una planificació superficial. Les transicions entre idees són limitades i poc variades tot i que són funcionals. L'ús de connectors i marcadors discursius és reduït i repetitiu, amb dependència de les formes més bàsiques i previsibles. En ocasions, apareixen connectors poc adequats o utilitzats mecànicament, sense un ajust fi a la intenció comunicativa. També es detecten errors i vacil·lacions en l'ús dels temps verbals, de les persones gramaticals o de la substitució pronominal, així com en altres mecanismes de cohesió. Malgrat això, el discurs aconsegueix mantenir-se globalment entenedor i comunicativament suficient.

EXPECTATIVA DE FINAL DE CICLE DE LA C2

En acabar el batxillerat, s'espera que l'alumne llegeixi amb pertinència textos en català extensos, estructuralment complexos i lèxicament rics, de gèneres textuais diferents, demostrant una comprensió globalment completa, detallada i adequada dels textos, ja siguin en la seva totalitat o de seccions específiques. Això implica seleccionar escaientment informació rellevant d'una o diverses fonts segons uns objectius de lectura predeterminats; copsar-ne convenientment la ideologia, la intencionalitat i el sentit global; les informacions, idees i opinions; així com els detalls subtils que inclouen actituds i opinions, tant explícites com implícites.

Finalment, també s'espera que llegeixi amb sentit analític, examinant –d'una banda– la forma en què la informació està presentada, assenyalant les característiques formals del text i comentant-les raonadament. Aquests comentaris hauran d'incloure apreciacions sobre l'efecte que l'autor pretén aconseguir amb els recursos textuais, lingüístics i multimodals específics. De l'altra banda, el comentari també haurà d'integrar una anàlisi del contingut del text de forma crítica, construint-se una idea o un punt de vista personal sobre el tema concret de la lectura i comentant-lo oralment o per escrit de forma apropiada, contrastant la informació analitzada amb informacions provinents d'altres fonts de lectura, fent hipòtesis sobre aquestes informacions, i valorant-ne la credibilitat, l'autoritat i la transcendència.

		A	C
C2. Llegir textos multimodals d'estructura complexa, inclosos els d'especialitat, escrits en llengua catalana	CA1 Pertinència	El candidat reconeix amb precisió el gènere discursiu del text (narratiu, argumentatiu, expositiu, instructiu, entre d'altres) i identifica amb profunditat i destresa les característiques estructurals i formals. Distingeix amb claredat les diferents parts i comprèn de manera detallada com s'organitzen per assolir la finalitat comunicativa. Així mateix, reconeix amb exactitud els elements propis del gènere, com el registre lingüístic (formal, col·loquial, tècnic), el tipus de text (article d'opinió, informe, conte, manual d'instruccions,...) i l'organització de les idees, i interpreta de manera plena i coherent, la relació amb la intenció de l'autor i el context comunicatiu. Comprèn el sentit global del text, identificant-ne amb exactitud i detall la idea/temàtica central i les idees clau, ja siguin principals, secundàries o opinions. És capaç d'integrar-les/d'articular-les harmònicament establint relacions de coherència i jerarquia sòlides i rigoroses, de manera que en resulti una interpretació altament pertinent, rellevant i matisada del contingut. Així mateix, ha de mostrar una capacitat excel·lent per reformular la informació (prescindint de detalls irrelevants) de manera fidel, precisa i efectiva. Finalment, el candidat comprèn un lèxic ampli, ric i variat. Això inclou vocabulari d'ús menys freqüent, tecnicismes o termes d'especialitat, així com expressions idiomàtiques i ús figurat de la llengua. Ha de poder captar amb finesa i profunditat els matisos de significat, identificar amb precisió connotacions més enllà de les habituals i inferir amb seguretat i encert el sentit de paraules desconegudes a partir del context i dels coneixements previs.	El candidat reconeix el gènere discursiu del text d'una manera bàsica, mecànica i, en ocasions, amb alguna imprecisió, i és capaç d'identificar alguns trets estructurals i formals elementals. Reconeix parcialment l'organització global del text i estableix connexions inicials amb la finalitat comunicativa. Identifica d'una manera general els elements propis del gènere, com el registre lingüístic, el format o la disposició de les idees i interpreta de manera simple i superficial la intenció de l'autor o del context comunicatiu. Pel que fa a la comprensió, entén una part del sentit global de textos extensos i complexos, i acostuma a captar principalment la idea central d'una manera inicial i superficial. Distingeix algunes idees secundàries, en selecciona fragments literals i estableix relacions parcials de coherència i jerarquia (per exemple, pot considerar un detall anecdòtic com a rellevant). La seva interpretació del contingut és bàsica i incompleta. És capaç de reproduir informació del text i reformular-la de manera elemental tot i que poden aparèixer fragments copiats literalment o detalls poc rellevants. Finalment, el candidat disposa d'un lèxic bàsic i funcional, que li permet comprendre paraules i expressions d'ús freqüent. Pel que fa al vocabulari menys habitual, tecnicismes, expressions idiomàtiques i construccions figurades o abstractes té un repertori més limitat, i en fa una interpretació literal o simplificada. Tot i així, és capaç de deduir el significat d'algunes paraules pel context.

		A	C
C2. Llegir textos multimodals d'estructura complexa, inclosos els d'especialitat, escrits en llengua catalana	CA2 Sentit analític	El candidat identifica amb gran precisió i seguretat la intenció i la funció comunicativa del text (informar, persuadir, entretenir, instruir...), reconeixent tant els objectius explícits com els implícits de l'autor amb perspicàcia/màxima claredat. Ha de saber analitzar amb detall i rigor els recursos lingüístics i discursius que s'utilitzen per aconseguir aquesta finalitat (per exemple, l'ús d'un to irònic en un article d'opinió o d'imperatius en un manual d'instruccions, etc.) i relacionar-los amb el context i el destinatari de manera precisa i coherent. Analitza en profunditat i amb exhaustivitat el contingut explícit del text i és capaç d'inferir-ne amb encert el contingut implícit. Ha de poder identificar amb claredat i discerniment pressupòsits, inferències i punts de vista subjacents (objectivitat/subjectivitat), establint connexions sòlides i ben fonamentades amb coneixements previs i amb el context comunicatiu (per exemple, captar amb agudesia el biaix ideològic en un article de premsa o entendre amb precisió la ironia en un text literari, etc.). Aquesta capacitat li permet construir una interpretació profunda, matisada i rigorosa del text. Finalment, el candidat és capaç de fer una lectura crítica consistent, fonamentada i sofisticada del text, valorant-ne la fiabilitat, la coherència i l'objectivitat, i contrastant la informació amb altres fonts de manera sistemàtica i precisa. Sap detectar amb facilitat i encert possibles contradiccions, biaixos o omissions, i és capaç de confrontar els arguments del text amb dades, coneixements o informacions i punts de vista alternatius de forma raonada i rigorosa.	El candidat és capaç de reconèixer d'una manera general la intenció comunicativa del text i en percep alguns objectius explícits. Identifica la funció comunicativa de manera simple i poc matisada, i estableix relacions elementals i poc desenvolupades amb l'autor, el context o el destinatari. Analitza alguns recursos lingüístics i discursius de manera bàsica, i en fa una aproximació més descriptiva que interpretativa, sense aprofundir en la seva connexió amb la finalitat del text. Entén una part del contingut explícit i és capaç de repetir la idea central quan està expressada clarament. Reconeix algunes idees rellevants, encara que tendeix a confondre'n la importància o la jerarquia. Infereix continguts implícits o pressupòsits, però les seves interpretacions són bàsiques i poc consistents. Finalment, el candidat mostra una aproximació crítica molt bàsica, ja que tendeix a acceptar la informació del text sense qüestionar-la gaire. Quan contrasta la informació amb altres fonts, ho fa de manera elemental i sense establir connexions sòlides demostrant una comprensió parcial i limitada, amb una perspectiva encara incipient.

6. CARACTERÍSTIQUES DE LES PROVES COMPETENCIALS

La prova consisteix a comprovar si el candidat ha desenvolupat les competències mitjançant la resolució d'una o diverses situacions complexes o de preguntes problema.

La prova dona resposta a l'expectativa de cada competència i permet l'observació de tots els descriptors.

Les competències no poden ser invasives, és a dir, l'observació d'una competència no pot dependre de la bona realització d'una altra competència realitzada prèviament.

L'enunciat de la prova ha de provocar en el candidat un conflicte cognitiu i ha de permetre una resolució qualitativa de la problemàtica plantejada. El candidat ha de mobilitzar els recursos necessaris amb l'ajuda dels suports adequats per resoldre la prova.

L'enunciat de la prova competencial ha de ser inèdit i clar; no ha de donar peu a interpretacions divergents i ha de respectar la durada total de la prova.

Cada situació o pregunta al voltant d'una problemàtica ha de presentar-se en un context i amb una tasca a resoldre, sempre vinculada a les competències.

6.1 Competència 1

La tasca a resoldre a la competència 1 és intervenir en situacions comunicatives orals complexes, tant d'exposició com d'interacció, que requereixin l'ús formal de la llengua catalana.

L'enunciat de la prova planteja una situació comunicativa contextualitzada a la qual el candidat ha de donar resposta durant la seva intervenció.

Aquesta situació comunicativa que s'emmarca en una de les tipologies /gèneres textuais del programa, inclou clarament el que s'espera del candidat (exposi, opini, expliqui, descrigui) i el públic a qui s'adreça.

La situació comunicativa va acompanyada amb un dels documents de suport en la llengua de la prova següents:

- Temes de reflexió extrets de texts, d'articles, de notícies, etc.
- Citacions
- Documents iconogràfics –imatges, eslògans publicitaris, etc.

El candidat escull una situació d'entre dues proposades, de tipologia textual i temàtica diferents. Pot fer la intervenció oral a peu dret o assegut, així com disposar d'un rellotge per controlar la durada de la seva exposició.

Un cop finalitzada l'exposició oral, el candidat ha d'intervenir en una conversa amb l'examinador, sobre el mateix tema responent de forma fluida preguntes, comentaris o aclariments. No es tindrà en compte que no tingui un coneixement exhaustiu sobre la temàtica.

La competència C1 s'avalua directament amb una D si el candidat:

- No s'ajusta al tema
- No respecta la llengua de la prova

6.2 Competència 2

La tasca a resoldre en la competència 2 planteja una situació que permet llegir i interpretar diversos textos multimodals d'estructura complexa, inclosos els d'especialitat, escrits en llengua catalana.

La prova inclou més de 3 textos de tipologia diversa (articles d'opinió complexos, informes detallats, textos divulgatius, literaris, assajos acadèmics...). Els textos poden ser de la mateixa temàtica o no.

Un dels textos, com a mínim, ha d'anar acompanyat d'un altre suport no textual (imatge, vinyeta, taula de dades, gràfiques...) i de la mateixa temàtica, que permeti contrastar-ne la informació.

Tots els documents han de tenir una qualitat expressiva alta i complir amb els requisits lingüístics necessaris a nivell de l'adequació, la cohesió, la coherència i la correcció gramatical.

La llargada total dels documents textuais ha de ser d'un màxim de 1500 paraules.

La prova consta d'una sèrie d'exercicis els enunciats dels quals han de permetre la demostració de la comprensió tant explícita com implícita (matisos, ironia, connotacions...) dels diferents documents, la capacitat d'anàlisi i la lectura crítica del candidat.

Els exercicis han de ser diversos i variats, com per exemple:

- ✓ preguntes de resposta tancada (sí/no, V/F)
- ✓ exercicis de selecció d'informació del text
- ✓ preguntes d'opció múltiple
- ✓ preguntes de reformulació
- ✓ preguntes de resposta oberta (explicacions o justificacions breus, definicions...)
- ✓ exercicis amb compleció d'espais buits o de frases
- ✓ exercicis d'ordenació (cronològica, d'idees clau, de parts del text, d'imatges o gràfics, d'estructures discursives...)
- ✓ exercicis de classificació d'informació en categories (taules, llistes, agrupació de conceptes , etiquetatge...)
- ✓ exercicis de seqüenciació
- ✓ exercicis de síntesi, comparació o transformació d'informació (resum breu lliure o guiat, esquema, mapa conceptual, taula comparativa...)